

Sobre aquell edifici hi ha un home dret en la cornisa, mirant cap a la carretera que hi ha sota seu a vuitanta metres. L'aire feia moure el seu tupè negre i la seva samarreta blava amb ratlles blanques.

Aquella samarreta li va regalar la seva dona, la senyora Teresa, el dia del seu 34é aniversari. Ell va néixer el vint-i-tres de juliol del 1984, una tarda d'estiu. Va viure durant trenta-dos anys a Londres i s'ha traslladat a Barcelona per eliminar records. Els seus pares eren alemanys. Ells van morir quan el seu fill tenia 23 anys i dos mesos després, va conèixer a la que seria la seva futura exdona. Ella és molt amable, riallera i té moltes ganes de viure i de ser feliç (unes ganes de viure que, ara mateix, el senyor Thomas no sembla tenir). I bé, es pot dir que només els cinc primers anys de matrimoni es van considerar feliços. La resta, només ella s'ho passava bé amb un anomenat senyor Charlie, el seu suposat instructor de tennis, de ioga, de gimnàstica i de piscina. El senyor Thomas no es va adonar del seu adulteri fins quatre anys després, quan els va veure als dos fent una sessió de *ioga*, quan ell tornava de la feina a les cinc de la tarda.

Ell estén els seus braços horitzontalment. Uns braços no gaire llargs, però sí molt peluts. La genètica se li havia posat en contra i ell havia adoptat les pitjors qualitats dels seus familiars: l'altura de son pare (que no arribava al metre cinquanta), el pes de sa mare (de noranta cap amunt) i la intel·ligència de la seva àvia (no va poder acabar la carrera i ha hagut de treballar de cambrer en un hotel de cinc estrelles durant vuit anys. L'any passat se li va acabar el sou i ha hagut de viure amb a l'atur. La sort de no tenir família, és no tenir despeses).

Es prepara per la inclinació: Obre les cames, deixant un petit espai entremig de les sabates blaves de *Nike*. Un regal de les seves filles de fa dos anys. Caterina i Mary són les seves filles biològiques i Janet la seva filla adoptiva.

Janet va ser un regal per a la seva dona que (segons ella) s'havia quedat estèril. Quan la senyora Teresa demanà el divorci, ella es quedà amb les tres nenes i l'amant, i ell amb... l'hipoteca? Se sentia molt sol en aquell segon pis de tres habitacions, i durant el dia, la única cosa que feia era llegir llibres. La majoria eren llibres de fantasia, ciència ficció, negres i algun altre d'autoajuda.

Tanca els ulls. Les pestanyes es mouen amb molta força cap a la direcció del vent i li fan pessigolles a les parpelles. Li molesta però ara mateix li és igual. Amb els ulls tancats veu unes llums que formen imatges, o bé formes: Veu un rellotge d'agulla (l'objecte d'or que va regalar-

li a la senyora Teresa per el seu cinquè aniversari de casats), un ordinador portàtil (l'objecte de més valor que tenia abans de vendre'l), un xumet (l'objecte que Janet odiava i llençava sempre que li posaven el seus *pares* a la boca) i uns auriculars (no sap ben bé per què, però allà estan).

Ara, pocs segons abans de caure, comença a pensar en el que podria haver fet: Podia haver adoptat una mascota per tal de fer-li de companyia: un gat, un gos, un conill o bé una tortuga. Però no, millor no, ja que suposaria una despesa que no podria pagar amb els diners de l'atur; podria haver fet algun curs de l'INEM per tal de fer que els dies passessin més ràpids: monitor d'activitats lúdiques, cursos de puericultura, cursos per la coeducació en educació infantil... Però no, millor no, no és gaire sociable i li donaria vergonya entrar a conèixer més persones; podia haver arribat una hora més tard aquell vint-i-tres de juny i així no veuria a la seva dona i al seu mestre. El divorci era inevitable (es passaven els dies discutint i ella sempre acabava tenint la raó) però podria haver perdurat aquell matrimoni com a mínim un any més; podria haver escrit una nota a les seves filles per tal de acomiadar-se amb un "Adéu, fins sempre", o amb un "Tot i que vagi en direcció contrària, acabaré observant-vos des del cel", o bé "Janet, ets adoptada, ja no tinc cap raó per amagar-ho. Caterina i Mary, vostra mare és una mala pècora que m'enganyà amb un altre home durant anys. Podeu denunciar-la per homicidi imprudent. Thomas, el vostre estimat pare-tutor legal masculí fins la majoria d'edat.

Fa un pas endavant i com a últim record recorda la llei de gravetat: "La gravetat atreu les coses cap al centre de la terra." Perd l'equilibri i "*Adén*".

Vint-i-tres.

Esteve Martí Martí